

**ΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.
Ω Δ Η.**

**LES HÉROS
DU MONTENÈGRE.
O D E.**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Πρὸς τὸν Πανεπὶστὰν
Ἀντιπροσφύτου Ἀθηνῶν
Κύριον, Κύριον Ἰωάννην. Προσέδωκεν
u. t. x.

εἰς ἐνδειξὴν σεβασμῶν καὶ ἀποδείξεως
ὅτι κατὰ δυνάμειν τοῦ
Μαυροβουνίου

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

Ω Δ Η.

LES HÉROS

DU MONTENÈGRE.

ODE.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

41.52.49.0003

186915
(813129)

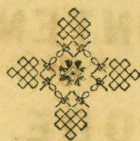
ΟΙ ΗΡΩΕΣ

ΤΟΥ

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

ΩΔΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗ.

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ.

1878.

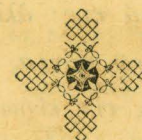
LES HÉROS

DU

MONTENÈGRE.

ODE

PAR GEORGES MARTINÉLIS.

CORFOU,

IMPRIMERIE CORCYRA.

1878.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Υ.

ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ.

Δὲν ἔχω σκοπὸν, Ὑψηλότητε, νὰ κολακεύσω τὸ
μεγαλεῖο Σου, γιατί ἡ ψυχὴ μου ἀρκετὰ αἰσθά-
νεται τὴν ἀξιοπρέπειά της· ἀλλὰ τὴν ἀρετὴ λα-
τρεύω, καὶ τὴν ἐπαινῶ πάντα, καὶ πολὺ περισσό-
τερο ἂν κατ' εὐτυχία τὴν εὖρω μεταξὺ τῶν ἡγε-
μόνων. Ὁ ἡρωϊσμός Σου ἡ μετριοφροσύνη καὶ ἡ
ἐλευθεριότης Σου, ἐστεφανώθηκαν ἤδη μὲ ἀμά-
ραντη δάφνη. Σὺ δὲν εἶσαι μόνον ὁ Ἡγεμόνας
τοῦ γενναίου λαοῦ Σου, ἀλλὰ καὶ πατέρας εὐερ-
γετικὸς εἰς τὴν εἰρήνην, καὶ ἀδελφὸς εἰς τοῦ πο-
λέμου τὰ παθήματα. Ὅταν ὁ κόσμος θαύμαζε
τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν νέων Ἡρώων τοῦ

A. S. A.

ΝΙΚΟΛΑΣ

PRINCE DU MONTENÈGRE

GEORGES MARTINÉLIS

LIBRE CITOYEN DE LA GRÈCE.

*Mon intention, Altesse, n' est pas de flatter Votre
grandeur, car mon âme est assez sensible à sa di-
gnité: mais j' adore la vertu, je la vante toujours,
et bien plus quand, par bonheur, je la rencontre
parmi les souverains. Votre héroïsme, Votre mo-
destie et Votre libéralité sont déjà couronnées
d' un laurier impérissable. Vous n' êtes pas seule-
ment le Prince de Votre peuple généreux, mais
aussi un père bienfaiteur dans la paix, et un frère
ami dans les maux de la guerre. Lorsque le monde
admirait les brillants exploits des nouveaux Héros*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μαυροβουνίου, ἡ δύστυχη ὅσο κ' ἐνδοξη πατρίδα
μου, συγκινημένη, τὴν ἐλευθερίαν τους ἐδλόγησε·
καὶ 'ς τὸν ἐνθουσιασμό της ἐμπνεύσθηκα ὅταν
ἔγραφα τὴν Ὀδὴν, ποῦ τολμῶ νὰ Σοῦ προσφέρω.
Δὲν εἰξέρω ἂν τὸ ἔργο μου ἦν' ἄξιο τοῦ ὀνόμα-
τός Σου· ἀλλὰ Σὺ δέξου, Ὑψηλότατε, τὴν προσ-
φορά μου, μὲ τὴ γενναιότητα ποῦ Σὲ διακρίνει.

Κέρκυρα, — Δεκέμβριος 1877.

du Monténégre, ma patrie, non moins illustre que
malheureuse, bénissait, émue, leur liberté: c' est
aussi de son enthousiasme que je fus inspiré quand
je composai l' Ode, que j' ose Vous offrir. Je ne
sais si mon ouvrage est digne de Votre nom; mais
Vous agréiez, Altesse, mon offrande avec la généro-
sité, qui Vous fait distinguer.

Corfou, — Décembre 1877.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ
ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.
ΩΔΗ.

Ἐνῶ σκληροὶ δύο γίγαντες
Σπαραχτικὰ παλεύουν
Καὶ οἱ κάμποι τῆς πολύπαθης
Ἀνατολῆς σαλεύουν
Κι' ὁ κόσμος ἀνυπόμονος
Ὅλος προσέχει ἐκεῖ,

Ποῖο θαυμαστὸ κατόρθωμα
Τὴν ἐποχὴ τιμᾷ
Καὶ τῶν θνητῶν τὰ βλέμματα
Νὰ σύρῃ ἄλλοῦ τολμάει,
Ὅσ᾽ ἡφραίστειο τίναγμα
Νὰ ἐξάρνιζε τὴ γῆ; (α)

LES HÉROS
DU
MONTENÈGRE.
ODE

Au moment que deux géants terribles luttent
en se déchirant l'un l'autre, que les champs de
l'Orient désolé en sont remués et que le monde
impatient y concentre toute son attention,

Quel fait prodigieux, honneur de nos jours,
a-t-il le pouvoir d'attirer ailleurs les regards des
mortels, comme si un ébranlement volcanique
venait d'effrayer la terre? (1)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μὴν ἔξαφνα αἱ πατέρες μᾶς,
Τὸ μνῆμα παραιτῶντας,
Εἰς τὰ βουνὰ ἐχυθῆκανε,
Κ' ἐκεῖ θρυματουργῶντας
Ἀκολουθοῦν τὸν ἔνδοξον
Ἀγῶνα τοῦ Σταυροῦ;

Ἄλλη φυλὴ, περίφημη
Κ' ἐκείνη 'ς τὴν ἀνδρεία,
Τὴν ἀκριβὴ πασχίζοντας
Νὰ σώτῃ ἐλευθερία,
Μὲ τ' ἄγρια πλήθῃ μάχεται
Τοῦ ἀφωρεσμένου ἐχθροῦ.

Αἰετοὶ βουνιώταις ἥρωες
Εἶχαν μιὰ μέρα στήση
Τὴν ταπεινὴν, ἀλλ' ἔνδοξον
Φωλεῖν, ποῦ νὰ κρατήσῃ
Τοῦ ἀνδρείου Μουράτ ἡμπόρεσε
Τὴν ἄκρατην ἐρμύ. (6)

Ἦ ἐκεῖνα τὰ ὑπερήφανα
Βουνὰ ποτὲ τ' ἀστέρι
Τοῦ ἐχθροῦ δὲν ἐκυμάτισε·
Κάθε πολίτης ξέρει
Νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ἀνεξάρτητος,
Ἦ νὰ πεθάνῃ ἐκεῖ.

Sont-ce peut-être nos pères qui, se relevant
soudain du tombeau, se sont élancés sur les monts,
et, s' illustrant par de nouveaux prodiges, y ont
repris la lutte glorieuse de la Croix?

Non; c' est une autre race, également renom-
mée par sa vaillance, qui s' efforçant aussi de
sauver sa liberté chérie, lutte contre les hordes
sauvages de l' ennemi exécré.

Une poignée d' héroïques montagnards avaient
un jour bâti cet humble, mais illustre nid, qui a
pu arrêter l' impétuosité irrésistible du valeureux
Murat. (2)

Sur ces superbes montagnes n' a jamais flotté
le croissant de l' ennemi: tout citoyen y sait
vivre indépendant, ou bien y mourir.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Θρεμμένα 'ς τὰ βροντάστραπα,
'Σ τὸ σφύριγμα τ' ἀνέμου
Καὶ 'ς τὴ κλαγγὴ τὴν ἄπαυστη
Παντοτεινοῦ πολέμου,
Μάχαις ἐκεῖ ὀνειρεύονται
'Σ τὸν ὕπνο τὰ παιδιὰ.

Τὴν τόλμην ἢ φιλόρπαγην
Τουρκιὰ νὰ τιμωρήσῃ
Αἰῶνες ἀγωνίσθηκε·
Καὶ πάντα νὰ θρηνήσῃ
Ἐμελλ' ἐκεῖ τῶν ὅπλων τῆς
Τὴν ἔτοιμη φθορά.

Ἀπὸ χιλιάδαις ἀπειραις
Τώρα στενὰ κλεισμένοι,
Ὅλοι μαζῇ 'ς τὸ χῶμά τους
Θὰ μείνουνε σφαγμένοι,
Παρὰ νὰ ζήσουν ἄτιμοι
Τοῦ σκλάβου τὴ ζωή.

Ὁ Φθόνος, ἤδη ἐλόχαρος,
Ἀπὸ τῆς γῆς τὰ βάθη
Βγάζει βοή σκληρόδραχνη
«Τὸ Μαυροβούνι ἐχάθη»,
Κι' ὁ κόσμος τ' ἄγρια θύματα
Θλιμμένος εὐλογεῖ.

Nourris aux éclats du tonnerre, aux sifflements
des vents, au bruit incessant d'une guerre perpé-
tuelle, les enfants mêmes, dans leur sommeil,
rêvent des batailles.

Pendant bien des siècles la rapace Turquie s'est
efforcée de punir cette audace; mais elle a dû
toujours y déplorer la prompte défaite de ses
armées.

A présent, étroitement cernés par des milliers
infinis de guerriers, ces héros se feront tous
égorger à la fois sur leur terre natale, plutôt
que de vivre déshonorés dans l'esclavage.

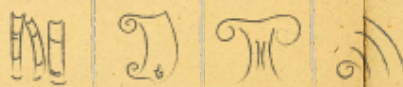
L'Envie, déjà toute joyeuse, pousse des entrailles
de la terre un cri horriblement rauque «le Mon-
tenègre est perdu»; et le monde, pénétré de
douleur, bénit les saintes victimes.

Πλὴν, ὅποιος γιὰ τὸν ἄλεθρο
 Τοῦ ξένου δὲν παλεύει,
 Ἀλλὰ γονεῖς καὶ σύζυγο
 Καὶ τέκνα προστατεύει,
 Ὅσο χαμένος φαίνεται,
 Τόση ψυχὴ ἀποκτᾷ.

Ἔτσι, μὲ ἡράκλεια δύναμι
 Ὡς τῆς Λέρνης τὸ θηρίο
 Ἐνα κεφάλι ἂν ἔφθανες
 Νὰ κόψης, ἄλλα δύο
 Ἀμέσως ἐξεφύτρωναν
 Παρόμοια φοβερά. (γ)

Τυναῖκες καὶ ἄνδρες ἄτρομοι
 Μέραις πολλαῖς βαστοῦνε
 Τὴ μάχη τὴν ἀνέσπλαχνη.
 Κ' ἐνῶ σχεδὸν νικοῦνε,
 «Ὡς τὴ λόγχη!» μὲς τ' ἀντάριασμα
 Γροικιέται μιὰ φωνή.

Ἡ λόγχη, ἀστραποκίνητη,
 Κόβει, τρυπάει, θερίζει
 Εἶναι σωροὶ τὰ πτώματα,
 Κι' ὀλοῦθε πλημμυρίζει
 Τὸ αἷμα τὸ ἱερόσυλο
 Ὡς τὴν ὑβρισμένη γῆ.

Cependant, celui qui ne lutte pas pour la destruction de l'étranger, mais qui protège son père, sa mère, son épouse, ses enfants, plus il paraît perdu, plus il acquiert de courage;

De même que si, avec une force herculéenne, tu parvenais à trancher une tête à l'hydre de Lerne, deux autres en surgissaient aussitôt également terribles. (3)

Hommes et femmes intrépides, tous soutiennent pendant de longs jours le combat inexorable; et, au point presque d'en sortir vainqueurs, un cri «à la baïonnette!» se fait entendre tout-à-coup au fort de la mêlée sanglante.

La baïonnette, aussi prompt que l'éclair, tranche, perce, moissonne: les cadavres s'amoncellent, et de toutes parts le sang impie coule par torrents sur ce sol outragé.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄγρια παντοῦ θρηνήματα
 Βαρβάρων ἀντηχοῦνε·
 Κι' ὅσο ἤμποροῦν μακρύτερα
 Νὰ φθάσουν, νὰ σωθοῦνε,
 Τ' ἀπομεινάρια τρέχουνε
 Τοῦ φοβεροῦ στρατοῦ.

Ὡς τῶν νικητῶν τὰ πρόσωπα
 Φῶς οὐρανοῦ γελάει·
 Καὶ πρῶτος ὁ Νικόλαος,
 Π' ἄξια τοὺς κυβερνάει,
 Κλίνει 'ς τὴ γῇ τὰ γόνατα
 Εἰς δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ποῖος τώρα τὴν ἀνίκητη
 Φυλὴ νὰ περιορίσῃ
 Ὡς τὰ ἐπιβαλμένα σύνορα
 Θέλει πηλεῖο τολμήσῃ;·
 Μήπως χωράει τὴ δόξα τους
 Ἡ παλαιὰ φωλεα;

— Ἐμπρός! — γοργὸ τὸ σύνθημα
 Ὅλοι μαζῇ προφέρουν,
 Καὶ τρέχουνε, τὴν ἄγνωστη
 Ἐλευθερίᾳ νὰ φέρουν
 Ὡς ἄλλους λαοὺς, ποῦ φθείρουνε
 Τὰ σπλάχνα 'ς τὴ σκλαβιά.

De toutes parts les hurlements affreux des barbares font retentir les airs, tandis que les débris de cette armée terrible fuient aussi loin qu' ils peuvent, pour se sauver.

Sur le front des vainqueurs brille un rayon de la clarté céleste; et Nicolas, qui les gouverne dignement, tombe le premier à genoux pour rendre gloire à Dieu.

Qui osera désormais confiner cette invincible race dans les limites qui lui ont été autrefois imposées? Leur nid primitif suffira-t-il pour contenir plus longtemps leur gloire?

« En avant! » en mot d' ordre s' écrient-ils tous à la fois; et ils courent aussitôt porter la liberté inconnue chez d' autres peuples, qui se rongent les entrailles dans l' esclavage.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἄσφαλτη
Θαυρῶντας προστασία
Παρά 'ς τὴν ἀφιλόκερδῃ
Τῶν Δυνατῶν φιλία,
'Απ' τὰ βουνὰ 'ς τὴ θάλασσα
Τὴν πάλῃ ἀκολουθοῦν.

'Σ ταῖς γῶραις ποῦ θαμάζουνε,
'Σ τὰ κάστρα ποῦ κυριεύουν,
Τῶν ἀδελφῶν, ποῦ ἀσπάζονται,
Τὰ πάθη θεραπεύουν,
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μ' ἀσύγκριτη
'Αφέλεια συγχωροῦν.

Κ' ἐνῶ, πνιγμένη 'ς αἵματα
Κ' ἀκόμ' ἀρματωμένη,
'Η ἀνατολὴ τὴν τύχη της
Μακρόθε περιμένει,
'Σ τὸ ξίφος τοῦ ὁ Νικόλαος
Τὴ δάρνη προσκολλᾷ.

Κ' ὁ κόσμος, ποῦ ἀκατάπαυστα
Μαθαίνει πόσο ἀξίζει
Καὶ πόσα ὀλοκαυτώματα
'Η ἐλευθερίᾳ στοιχίζει,
'Εγκάρδια τὸ νεογέννητο
Βασίλειο χειρετᾷ.

Se confiant plutôt à l' infaillible protection de
Dieu qu' à l' amitié désintéressée des Puissants
de la terre, ils poursuivent la lutte depuis les
monts jusqu' à la mer.

Dans les villes qu' ils subjuguent, dans les for-
teresses qu' ils expugnent, partout ils soulagent
les douleurs de leur frères, qu' ils embrassent, et
pardonnent à leurs ennemis avec une ingénuité
incomparable.

Et, tandis que l' Orient, noyé de sang et encore
tout en armes, attend de loin son sort, Nicolas
attache à son épée le laurier de la gloire.

Et le monde, qui apprend incessamment com-
bien vaut la liberté et combien elle coûte d' ho-
locaustes, salue cordialement le royaume qui
vient de naître.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τέκνα τῆς Νίκης ἔνδοξα,
Ποῦ τῇ γλυκεῖᾳ πατρίδα
Τόσαις φοραῖς ἐσώσατε,
Πόσο λαμπρὴ σελίδα
Εἰς τὸ βιβλίον τ' ἀθάνατον
Σᾶς ἀνοιξε ἡ Τιμὴ!

Ἦν τὴν Ἀρετὴν ἀφιέρωμα,
Ὁ ἐλεύθερος ψαλμός μου
Εἶναι τῆς Φήμης ἔκφρασις,
Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ κόσμου,
Ποῦ τὸν ἱερὸν ἀγῶνά σας
Θερμὰ χειροκροτεῖ.

Glorieux enfants de la Victoire, qui avez tant
de fois sauvé votre chère patrie; qu'elle est bril-
lante cette page, que l'Honneur vous a ouverte
dans le livre immortel!

Mon libre chant, consacré à la Vertu, est
l'expression de la Renommée; c'est la voix
du monde, qui applaudit chaleureusement à votre
lutte sacrée.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

α) Ὁ κόσμος καλὰ ἐνθυμεῖται ὅτι τὸν Ἰούνιον 1877 (ἐνῶ οἱ Ῥῶσοι δὲν εἶχαν ἀκόμη ἐξαφανίσῃ τοὺς Τούρκους καὶ ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος πόλεμος ἕως τότε δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ σφαγὴ ἀπάνθρωπη χωρὶς ἀποτέλεσμα) οἱ ὀλίγοι ἀλλὰ φοβεροὶ Μαυροβουνιώταις, κλεισμένοι ἀπὸ 60 περίπου χιλιάδας στρατιώταις τοῦ Σουλταίνου Πασσᾶ καὶ τοῦ Ἀλῆ Σαΐβ, ἐπολέμησαν ἀπελπιστικὰ πολυλαῖς ἡμέραις, ὥστε τοῦ ἐσώθησαν ὡς γιὰ θαύμα, καὶ ἐδιώξαν πάλι τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν χώρα τους.

β) Ὃταν Μουράτ ὁ Α' ἐνίκησε τοὺς Σλάβους εἰς τὸ Κόσσοβον (1389) καὶ ὑποδούλωσε ὅλη τὴν ἀρχαίαν Σερβικὴ αὐτοκρατορίαν, μόνον ὀλίγοι ἥρωες ἐσώθησαν εἰς τὰ ὕψηλὰ κορφοβούνια τοῦ Κόμ. Ἀπὸ τότε ἀρχίνησε ἡ νέα φοβερὴ πάλη, τὴν ἑποίαν οἱ ἀπόγονοὶ τους, μὲ μεγάλη φθορὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐξακολούθησαν πάντοτε ἕως σήμερα, καὶ στρατηγούς πολλούς καὶ ἀκόμα σουλτάνους ἐνίκησαν ὥστε, ἔχει μόνον δὲν ἔγιναν ποτὲ δούλοι, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐστάθησαν πολλὰς φορὰς τὸ προπύργιον ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς τῶν βαρβάρων. (Ἰδὲς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Μαυροβουνίου τοῦ Δημ. Μιλάκοβιτς, Ἱταλικὴ Μετάφρ. Παγούζα, 1877).

γ) Γνωστὸν εἶναι ὅτι εἰς τὴν Λέρνην, ἀρχαία λίμνη τοῦ Ἀργους, εὕρισκετο, κατὰ τοὺς μυθολόγους, ἡ φοβερὴ Ὕδρα, ποῦ εἶχε ἐννέα ἡ, κατ' ἄλλους, πενήντα κεφαλαῖς, καὶ εἰς ἡ μία τῆς ἐκόβετο, ἄλλαις δύο ἔβγαιναν ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἴδιαν πληγὴν. Λέγεται ὅτι μόνος ὁ Ἡρακλῆς, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς θεοὺς, ἔλαβε τὴν δύναμι· νὰ παλαίσῃ μὲ αὐτὴν, καὶ ὅτι τέλος τὴν ἐφόρνευσε.

NOTES.

1) Tout le monde se souvient qu' en Juin 1877 (lorsque les Russes n' avaient pas encore anéanti les Turcs et que cette terrible guerre n' était jusqu' alors qu' un carnage inhumain sans aucun résultat) le petit nombre de redoutables Monténégrins, enfermés par 60 mille soldats environ de Suleyman Pacha et d' Ali Saib, combattirent en désespérés pendant bien des jours jusqu' à se sauver comme par miracle, et chassèrent de nouveau les barbares de leur terre héroïque.

2) Quand Murat I vainquit les Slaves à Kossovo (1389) et subjuga tout l' ancien Empire Serbe, il n' y eut que quelques héros qui purent se sauver sur les cimes élevées du Kom. Dès lors commença cette nouvelle lutte terrible, que leurs descendants, au grand ravage des ennemis, ont toujours poursuivie jusqu' aujourd' hui, en vainquant bien des fois des généraux et même des sultans; de sorte que, non seulement ils n' ont jamais été asservis, mais ils ont aussi été plus d' une fois le rempart de l' Europe contre l' invasion des Barbares. (Voyez l' Histoire du Monténégre par D. Milakovits, Trad. Italienne, Raguse, 1877).

3) On sait qu' à Lerne, ancien lac d' Argos, il y avait, selon les mythologues, la terrible Hydre, qui avait neuf têtes, ou, suivant d' autres, cinquante; et que, si on lui en tranchait une, il en poussait aussitôt deux autres de la même blessure. On dit qu' Hercule seul, assisté des dieux, eut la force de lutter contre elle, et qu' enfin il la tua.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ 1878.

PUBLIÉE

EN JUIN 1878.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΗΜΟΣΙΕΥΘΗ

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ 1878.

PUBLIÉE

EN JUIN 1878.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ